

Skarżąca złożyła zażalenie na ocenę, jak również na brak decyzji dotyczącej przyznania podwyżki wynagrodzenia okresowego, a w tych ramach, odwołała się do wytycznych w sprawie oceny obowiązujących w Europolu. Strona skarżąca podkreśla, że chodzi o oczywisty błąd w ocenie.

Skarżąca twierdzi między innymi, że jej zarzuty zostały uznane za bezzasadne decyzją z dnia 26 czerwca 2007 r. i podnosi naruszenie zasady uzasadnienia, ponieważ odrzucenie zażalenia nie było uzasadnione. Dyrektor Europolu wskazuje jednak, że ocena została wycofana i miała miejsce ponowna ocena. Ta nowa ocena została wykonana w dniu 25 lipca 2007 r.

Niniejsza skarga dotyczy zatem decyzji wydanej w przedmiocie zażalenia, jak również oceny z dnia 25 lipca 2007 r.

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2007 r. — Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu

(Sprawa F-108/07)

(2008/C 22/108)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bart Nijs (Bereldange, Belgia) (przedstawiciel: F. Rollinger, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Trybunał Obrachunkowy

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Trybunału Obrachunkowego o odnowieniu mandatu sekretarza generalnego Trybunału Obrachunkowego na kolejny okres sześciu lat, począwszy od dnia 1 lipca 2007 r.;
- subsydiarnie stwierdzenie nieważności dwóch aktów stanowiących jakoby „decyzje organu powołującego”, odpowiednio z dnia 8 grudnia 2006 r. w sprawie wykonania wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 3 października 2006 r. w sprawie T-171/05, oraz z dnia 12 lipca 2007 r. skarżącego sprawie oddalenia zażalenia skarżącego wniesionego w dniu 12 marca 2007 r.;
- obciążenie Trybunału Obrachunkowego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skarg skarżący powołuje w szczególności następujące okoliczności: i) sekretarz generalny Trybunału Obrachunkowego działał bezprawnie: gdy został poinformowany, w oparciu o relewantne dokumenty, o nadużyciu systemu rent inwalidzkich zamiast wszcząć postępowanie przed Urzędem Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) wyraźnie odmówił zastosowania odpowiednich środków i zbadania sprawy; ii)

jeden z urzędników sprawował swoją funkcję z naruszeniem prawa; iii) wielokrotnie nie opublikowano decyzji o awansie ani dat ich wydania; iv) wybory do Komitetu Pracowniczego w 2004 r. i w 2006 r. odbyły się z naruszeniem prawa z rozlicznych powodów; v) miały miejsce liczne naruszenia procedury w sprawie przyznania awansu, jak również nadużycia kompetencji do przyznawania awansu przez jednego z szefów wydziału i uwzględnienie znacznej ilości interesów osobistych, mogące podważyć niezależność organu powołującego w niemalże wszystkich wydawanych przez ten organ decyzjach; vi) „decyzje organu powołującego” wynikały z interesów osobistych wszystkich przełożonych skarżącego i zatajenia decyzji o oddelegowaniu koleżanki skarżącego do tymczasowego sprawowania wyższej funkcji oraz z braku wszczęcia postępowania przed OLAF; vii) organ powołujący oparł zaskarżone decyzje tym samym skumulowaniu oczywistych błędów co pierwotne decyzje, które zostały potwierdzone, odwołał się do wyroku niemającego powagi rzeczy osądzonej, nie odpierając żadnego z argumentów skarżącego; viii) komisje dokonujące oceny i podejmujące decyzję o awansie nie zostały poinformowane o braku niezależności przełożonych skarżącego.

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2007 r. — Behmer przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-124/07)

(2008/C 22/109)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Joachim Behmer (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego Parlamentu Europejskiego dotyczącej przyznania skarżącemu dwóch punktów za zasługi za rok 2005;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o nieawansowaniu skarżącego do grupy zaszeregowania AD 13 w postępowaniu w sprawie awansu za 2006 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik Parlamentu Europejskiego w grupie zaszeregowania AD 12, podnosi w pierwszej kolejności niezgodność z prawem decyzji organu powołującego o przyznaniu mu dwóch punktów za zasługi za rok 2005 oraz o nieawansowaniu go do grupy zaszeregowania AD 13 w postępowaniu w sprawie awansu za 2006 r.

Skarżący podnosi oczywisty błąd w ocenie, naruszenie obowiązku uzasadnienia, naruszenie pkt 1.6 przepisów wykonawczych dotyczących przyznawania punktów za zasługi oraz awansowania, jak również naruszenie zasad ogólnych ekspektatywy rozwoju kariery zawodowej oraz równości traktowania.

W szczególności podnosi naruszenie art. 45 i art. 110 ust. 1 regulaminu pracowniczego urzędników, zarzut bezprawności oraz naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań.

Wreszcie skarżący twierdzi, że miała miejsce wobec niego dyskryminacja ze względu na prowadzoną działalność w ramach przedstawicielstwa pracowników z naruszeniem art. 1d i art. 24b regulaminu pracowniczego, art. 1 akapit szósty załącznika II do regulaminu pracowniczego, jak również art. 17 umowy ramowej z dnia 12 lipca 1990 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim a organizacjami związkowymi lub zawodowymi personelu instytucji.

na którą skarżąca wniosła zażalenie, stwierdzając, że definitywnie nie uwzględni jej kandydatury w procedurze certyfikacji w 2006 r.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi po pierwsze oczywisty błąd w ocenie.

Ponadto podnosi ona niezgodność z prawem art. 4 § 2 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 45 bis regulaminu pracowniczego.

W szczególności skarżąca podnosi naruszenie zasady równego traktowania, zasady niedyskryminacji i zasady proporcjonalności, zasady dobrej administracji i zasady ekspektatywy rozwoju kariery oraz zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2007 r. — Van Beers przeciwko Komisji

(Sprawa F-126/07)

(2008/C 22/110)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Isabelle Van Beers (Woluwe-St-Etienne, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego nieuwzględniającej kandydatury skarżącej w procedurze certyfikacji w 2006 r.;
- stwierdzenie niezgodności z prawem art. 4 § 2 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 45 bis regulaminu pracowniczego, ponieważ jego skutkiem jest czy to wykluczenie uwzględnienia rzeczywistego poziomu zadań wykonywanych przez kandydata do certyfikacji, czy też utrzymanie rozróżnienia między wcześniejszymi kategoriami C* i B* po dniu 30 kwietnia 2006 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, będąca urzędnikiem Komisji w grupie zaszeregowania AST 6, zgłosiła swoją kandydaturę do procedury certyfikacji w postępowaniu w 2006 r. W dniu 29 marca 2007 r. organ powołujący potwierdził swoją decyzję z dnia 22 lutego 2007 r.,

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2007 r. — Coto Moreno przeciwko Komisji

(Sprawa F-127/07)

(2008/C 22/111)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Juana Maria Coto Moreno (Gaborone, Botswana) (przedstawiciele: K. Lemmens, C. Doutrelepon, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 lutego 2007 r. w której komisja konkursowa konkursu EPSO/AD/28/05 odmówiła umieszczenia nazwiska skarżącej na liście rezerwowej konkursu i w konsekwencji:
- zasądzenie na rzecz skarżącej odszkodowania z tytułu poniesionych szkód i zadośćuczynienia z tytułu doznanych krzywd w łącznej wysokości 25 000 EUR;
- zasądzenie na rzecz skarżącej służącej pokryciu honorarium adwokata kwoty, której wysokość została określona na 8 000 EUR i poświadczona przez przedstawiony dokument;
- zobowiązanie właściwych organów do zastosowania wszelkich środków które mogą zrekompensować, w duchu zasady słuszności, niedogodności spowodowane przez akt, którego nieważność została stwierdzona, mianowicie wpisanie skarżącej na listę rezerwową lub
- zasądzenie na rzecz skarżącej, w przypadku niedokonywania takiego wpisu, subsydiarnie, odszkodowania z tytułu poniesionej szkody, w kwocie 384 000 EUR;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.